

2.5 Vpetost

Ker je glavni namen igrifikacije zavzetost, začnimo pri tem.

Preveč nas učiteljev, vodij usposabljanj ali mladinskih delavcev se pri poučevanju težkih konceptov zanaša zgolj na uporabo delovnih listov, v naglici in pritisku časa v razredu pa poskuse učencev, da rešijo te delovne liste, nezavedno jemljemo kot zavzetost. V resnici pa ti učenci niso vključeni, vsaj ne na način, ki je potreben za učenje ali ohranjanje informacij, ki jim jih predstavljamo. Za ohranjanje znanja sta potrebna namerna zavzetost in zanimanje učencev, česar pa delovni listi ne morejo spodbuditi.

Za razliko od odziva in občutka, ki ga ustvarjajo delovni listi, je resnična zavzetost privlačna, nepozabna ter navdihuje in motivira prizadevanje za doseganje učnega cilja. Da bi vam pomagal razumeti to razlikovanje, naj vas vprašam naslednje. Spomnite se trenutka, ki je bil za vas resnično poseben. To je lahko vaša univerzitetna diploma, rojstvo otroka, presenečenje ob nakupu mladiča ali celo prvo potovanje izven domačega kraja. Ni treba, da je ta trenutek nekaj ekstravagantnega ali dragega, če je to trenutek, ki je za vas poseben. Če je poseben za vas, je zagotovo nepozaben. Tako nepozaben, da se boste, če se potrudite, lahko spomnili podrobnosti tega trenutka, kot so zvoki, pogledi, barve in vonji. Če ne drugega, si boste zagotovo lahko zapomnili občutke. Zakaj? Ker vas je v tistem trenutku vse, kar se je dogajalo, zaposlilo na način, ki je sprožil čustva, ki so okrepila občutke, zaradi katerih ste se lahko bolje zavedali dogajanja okoli sebe in tako bolje razumeli ne le pomen dogajanja, temveč tudi ohranili spomine, povezane z njim.

Takšna bi morala biti izobraževalna izkušnja, da bi bili učenci resnično zavzeti, zlasti ko se uvajajo težji koncepti.

Nasprotno pa si zaradi občutkov in reakcij, ki jih povzroči izpolnjevanje obrazcev za davčno napoved, ki so lahko v razredu enakovredni delovnim listom, ne želite, da bi to izkušnjo lahko ponovili vsak dan, kajne? In tudi spomini, povezani s to izkušnjo, niso posebno prijetni in nimajo tistega nagrajujočega občutka, ki bi vas motiviral, da to dejanje ponovite tolikokrat, da bi ohranili informacije in podrobnosti iz obrazca davčne napovedi. Pri učenju pa potrebujemo, da so učenci ne le pozorni na to, kar jim predstavljamo, temveč želimo, da 1) se namerno vključijo in 2) da te informacije in podrobnosti ohranijo, to pa lahko dosežejo le tako, da so motivirani za preverjanje in vadbo. Resnica je, da si morajo želeli učiti. To, da se želijo učiti, je del naše odgovornosti.

Če se za trenutek vrnemo k delovnim listom, to ne pomeni, da delovni listi niso koristni. Poleg tega to nikakor ne pomeni, da namen, za katerega uporabljamo delovne liste, ni upravičen ali pomemben.

Toda če že niso učinkoviti pri doseganju želenega rezultata, to je, da bi se učenci želeli učiti, ali bi morali ponovno razmisliti o njihovi uporabi ali vsaj o njihovi široki uporabi, času in načinu vključevanja ter predstavitve? Informacije na delovnih listih niso vprašljive, temveč le monoton način predstavitve, prenosa in podajanja informacij.

Zato si moramo vzeti čas za razmislek o tem, kako se lotevamo podajanja vsebin, in se vprašati, ali so naše trenutne metode podajanja dovolj zanimive, da bi učenci lahko ohranili spomine in informacije, tako kot to storimo mi, ko doživimo zanimive življenjske trenutke.

Vse je odvisno od zavzetosti. Zavzetost zahteva inovativnost, inovativnost pa ustvarjalnost.

Gamifikacija nam lahko pomaga pri vključevanju, saj je to njen namen, vendar uporaba abstraktnih konceptov in pravil iger in nekaterih, ki jih lahko slišite v tem modulu ali preberete v knjigah, ne bo dovolj, saj boste morali, da bi gamifikacijo uporabili na način, ki je resnično vključujoč, najprej na novo odkriti in vaditi svoje ustvarjalne mišice. Da, pravilno ste slišali "ponovno odkriti", kar pomeni, da že imate ustvarjalnost v sebi, saj jo ima vsak človek, in po mnenju številnih strokovnjakov za ustvarjalnost, vključno s svetovno znano avtorico Julijo Cameron, ki je napisala uspešnico "Umetnikova pot", to ni lastnost, ki jo imajo samo umetniki, pesniki, oblikovalci ali zabavljachi: Umetnik: duhovna pot do višje ustvarjalnosti".

Eden od načinov za ponovno odkrivanje je poskusiti nekaj novega, da bi v možganih oblikovali nove povezave in poti. Ponovno odkrivanje in razvijanje naše ustvarjalnosti s preizkušanjem nečesa novega, kar je zunaj našega območja udobja, je lahko neprijetno. V tem modulu je to "nekaj novega", kar vas prosimo, da poskusite, seveda igrifikacija. Vabim vas, da o njej ne le poslušate, ampak jo resnično preizkusite in ne glede na to, na kateri stopnji ste z njo, stopite izven svojega območja udobja, da se soočite s tem, kako uporabljate in uporabljate igrifikacijo. Pozivamo vas, da to storite, saj lahko le tako postanete ustvarjalni pri njej in se tako z njo ukvarjate.

Če sprejmete to povabilo in se lotite tega izziva, boste morda včasih navdušeni, drugič prestrašeni ali pa boste občutili oboje hkrati.

Velikokrat je začetek najtežja faza vsake nove dejavnosti, spretnosti ali načina razmišljanja. Največkrat je vzrok za to strah. Strah, da nam ne bo uspelo izpeljati do konca, da nam ne bo uspelo, da bomo kritizirani, nerazumljeni ali da bo poskus nečesa novega na koncu popolna izguba časa. Včasih ta strah jemljemo kot dokaz, da moramo prenehati ali raje sploh ne začeti nečesa novega, kar zahteva trud, ker imamo globoko v sebi noro napačno prepričanje, da sta ustvarjalnost in gledanje negotovosti naravnost v oči le za neustrašne (kar menimo, da nismo), vendar to preprosto ni res. Da, biti moramo pogumni, vendar nam ni treba biti neustrašni. Pogumni in neustrašni pa ne pomenita istega. Elizabeth Gilbert v svoji knjigi Big Magic (ki je mimogrede ena mojih najljubših) pojasnjuje: "Pogum pomeni narediti nekaj strašljivega. Neustrašnost pomeni, da sploh ne razumemo, kaj je beseda strašljivo", kar je stanje, rezervirano za ljudi z določenimi nevrološkimi/psihičnimi stanji in sociopate. Naš občutek strahu je ključnega pomena za naše osnovno preživetje, zato se znebiti strahu tu ni vprašanje. Dvomim, da se večina od nas lahko znebi strahu, kadar smo ustvarjalni, inoviramo, preizkušamo nove stvari ali na splošno vnašamo nekakšno motnjo v naše predvidljivo in obvladljivo območje udobja. Strah se bo vedno pojavil, ko bomo ustvarjalni, saj ustvarjalnost od nas zahteva, da se lotimo naloge, katere izid je negotov, strah pa sovraži negotove izide, ker se odpove nadzoru. Izziv torej ni znebiti se strahu, saj se ga ne moremo znebiti, temveč se z njim spopasti tako, da mu omogočimo sobivanje z ustvarjalnostjo.

Elizabeth Gilbert

"Zato ne poskušam ubiti svojega strahu ... Zdi se mi, da manj ko se borim s svojim strahom, manj se ta bori nazaj. Če se lahko sprostim, se sprosti tudi strah. Pravzaprav strah prisrčno povabim, da gre z

mano, kamorkoli grem. Za strah imam pripravljen celo pozdravni govor, ki ga izrečem tik pred začetkom vsakega novega projekta ali velike pustolovščine.

Gre nekako takole:

Najdražji strah: Ustvarjalnost in jaz se bova skupaj odpravila na potovanje. Razumem, da se nama boš pridružil, ker se nama vedno pridružiš. Potrjujem, da verjameš, da imaš v mojem življenju pomembno nalogo, in da svojo nalogo jemlješ resno. Očitno je tvoja naloga, da povzročaš popolno paniko, kadar koli bom počel kaj zanimivega - in lahko rečem, da si odličen pri svojem delu. Zato vsekakor še naprej opravljajte svoje delo, če menite, da morate. Vendar bom na tem potovanju opravljal tudi svoje delo, ki je trdo delo in osredotočenost. Ustvarjalnost pa bo opravljala svoje delo, ki je ostati spodbudna in navdihujoča. V tem vozilu je veliko prostora za vse nas, zato se počutimo kot doma, vendar razumite naslednje: Ustvarjalnost in jaz sva edina, ki bova na poti sprejemala odločitve. Zavedam se in spoštujem, da ste del družine, zato vas nikoli ne bom izključil iz naših dejavnosti, a vseeno - vaši predlogi ne bodo nikoli upoštevani. Dovoljeno vam je imeti sedež in dovoljen vam je glas, vendar vam ni dovoljeno imeti glasu. Ne smeš se dotikati zemljevidov, ne smeš predlagati obvozov ... Predvsem pa ti je, moj dragi, vsem znani prijatelj, popolnoma prepovedano voziti."

Nato se skupaj odpravimo na pot - jaz, ustvarjalnost in strah - in drug ob drugem za vedno znova napredujemo na strašljiv, a čudovit teren neznanega izida."

